

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Nemška nestrpnost

se je zopet nedavno pokazala v jasnem svitu v štajerskem deželnem zboru. Pri obravnavi o Mariborski vinarski in sadjarski šoli pritožil se je nemški poslanec Wunder, da se slovenski učenci na tej šoli ne naučijo dovolj nemški in da si je neki drugi nemški zastopnik prav pametno iz nemško egoistnega stališča ugovarjal, da naj se Slovenci ne silijo z nemščino, kar bi potem preveč konkurencije delali Nemcem samim, potrdila je vendar nemško-liberalna večina dotično resolucijo Wunderjevo. Vodstvu Mariborske vinarske šole se torej ukazuje, da mora še večjo pozornost obračati na pouk slovenskih učencev v nemščini. Mi sicer ne razumemo, kako se naj to vrši, kajti pouk na tej šoli je itak ves nemški in učenci menda še ne smejo mej seboj pogovarjati se slovenski, da bi jih slišal kak učitelj. Vsi predmeti učé se v nemščini in vrhu tega je nemščina še posebe učni predmet. Kaj hočete še več? Ali naj se Slovencem z norimberskim lijakom siloma v možgane ulije nemščina? Ali naj dobi vsak slovenski učenec svojega preceptorja, ki mu bode noč in dan na uho trobil nemščino?

Toda bodimo resni. Kdo si more misliti strokovno šolo, katere glavni namen je, učiti tuj jezik? Vinarska in sadjarska šola ustanovljena je bila v to koristno svrhu, da bi razširjala po spodnjem Štajerskem vednost o umnem vinarstvu in sadjarstvu. In zdaj bode učilnica za nemščino? Malo je mari tem prenapetežem v Gradci, napredujejo — li slovenski učenci v strokovnih predmetih, ali pa ne. Po tem ne vpraša ni Wunder, ni njegovi tovariši, ki ne morejo pričakati dneva, da bi na Štajerskem izginila vsaka slovenska beseda. Ni jim za napredek v kmetijstvu, ni jim za to, da bi učenec izstopil iz šole, v svojem kraju dejanski pokazal, česar se je naučil v šoli ter s svojim vzgledom vzbujal sosedo k napredku. Vse to jim je deveta briga, nemščina ta je prva in da se učenec le nauči le zlobodirati v tujem mu jeziku, storil je svojo dolžnost — „ad Germaniae gloriam“.

Kako pa naj štajerski Slovenci odgovarjajo temu brezobzirnemu napadu na svojo narodnost? ali

naj mirno gledajo, da se na zavodu, katerega tudi oni vzdržujejo s svojimi prinosi k deželnemu zakladu, slovenski učenci zmatrajo kot objekt za ponemčevanje? Ali naj ta zavod še nadalje podpirajo slovenski okrajni zastopi s svojimi ustanovami? Sramotno bi to bilo in v kvar ne le narodnosti, temveč kmetiskemu gospodarstvu, katero bi iz te šole dobivalo gospodarje, ki pač za silo lomijo ali morda celo znajo nemški, a v gospodarskih vednostih so slabo poučeni, ker morajo svoj čas tratiti z učenjem jezikovim?

Na svojo srečo štajerski Slovenci neso navezani na ta ponemčevalni zavod in leško se otrsejo izesa, katero jim hote znova in se trdneje naložiti Graški gospodje. Mariborska šola ni jedina te stroke. Mi imamo ravno tako šolo, v kateri se učé isti predmeti, namreč vinarstvo, sadjarstvo in zraven tega še poljedelstvo s slovenskim učnim jezikom in to je kranjska deželna vinarska, sadjarska in poljedelska šola na Grmu pri Novem mestu. Ta šola je ravno tako ustrojena, kakor Mariborska, le da ima še več zemljišča za praktična dela in da pouk traje le dve leti, namesto treh, kakor v Mariboru. In zakaj le dve leti? Ker je učni jezik slovenski in se ni treba slovenskim učencem celo leto mučiti, da si pridobé toliko znanja nemščine, do jima je mogoče za silo razumeti pouk v nemškem jeziku. Slovenski učenec, ki hodi na Grm, mesto v Maribor, prihrani si jedno leto in okrajni zastopi, ki dajo ustanove, pridobe si v šestih letih tri na šoli izurjene kmetovalce, namesto dveh iz Maribora.

Učenec dobiva na šoli stanovanje in hrano in za vse to plačuje po 10 gld. na mesec ali 120 gld. na leto, izhaja torej z ustanovo v takem znesku. Letos je na šoli že 20 učencev, a v gradu je prostora dovolj, da se jih vsprejme še jedenkrat toliko. Še je čas za vsprejem, ker se novo šolsko leto pričinja s 1. dnem noveembra.

Slovenski kmetovalci na Štajerskem, kateri želijo izuriti svoje sinove v kmetijstvu, pošljite jih na vinarsko, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grm, kjer bodo slušali pouk v materinem, razumljivem

jeziku in se po dveh letih vrnili dobro podkovani v vseh gospodarskih strokah. Slovenski okrajni zastopi pa naj ustanovljajo ustanove letnih 120 gld., ako taci še nimajo, ter učence, namesto v Maribor, pošiljajo na domači naš zavod v Grm. To bode najboljši in najobčutljivejši odgovor Graškim prenapetežem. —k.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja dne 1. oktobra 1888.)

Deželni glavar dr. Poklukar naznani, da je došlo povabilo c. kr. deželne vlade, udeležiti se slovesne sv. maše, katere se bode služila 4. dne oktobra povodom imendne presvetlega cesarja Frana Josipa I. v stolni cerkvi. Deželni glavar prosi gospoda deželnega predsednika, da blagovoli primeren potom predložiti najudanejšo čestitko deželnega zbora kranjskega presvetlemu cesarju. (Zbor odobri stoječ s „Slava!“ in „Živio!“-klici ta nasvet.)

Deželni glavar dr. Poklukar naznani dolgo vrsto došlih peticij.

Poslanec Pfeifer izročil je prošnjo mnogobrojnih posestnikov in trgovcev Novomeškega okraja, kateri prosijo, da se deželna naklada na upijanljive pijače popolnem odpravi. — Došla je cela vrsta prošelj, naj bi se deželna naklada na žganje sploh popolnem odpravila, katere se vse izročé finančnemu odseku. — O prošnji učitelja Ivana Zarnika v Nevljah, da bi se uvrstil v isti plačilni razred, v katerem je bil pred boleznijo, preide se na dnevni red. — Prošnja sirote Ivane Mašek, hčere slovenskega skladatelja („Kdo je mar“) in glasbenega učitelja v Ljubljani, se usliši in dovoli na tri leta po 50 gld. miloščine.

Potem poroča poslanec prof. Šuklje v imenu finančnega odseka o normalno-šolskem zakladu za leto 1889 in stavi po večini sklenene sledeče nasvete: Deželni zbor naj sklene: 1. Proračun normalno-šolskega zaklada za leto 1889 s potrebnostjo 285.624 gld. 66 kr., z zakladu 24.235 gld. 40 kr. in s primanjkljajem 261.389 gld. 26 kr., ali v okrogli vsoti 261.400 gld. se odobri. 2. V pokritje tega

LISTEK.

Lušanje.

XI.

Ko sem prijel pero v roko, gospod urednik, ter začrkal Vam prvo pismo, veselil sem se že naprej velike sreče, katero sem upal pripisati. Mislil sem, kako bodem na svojih sovaščanov stroške živel in gostil se nekoliko mesecev prav brez truda in znoja dobro kakor muha v maslu. A obrnilo se je vse drugače. Storil sem hudo napako: želel sem ustreči vsem, zato nesem ustregel nikomur. O, da bi se bil malo priljnil in pridobikal vsaj starim ženicam, katere brez konca in kraja človeka prerešeta vajo in ocenjajo in katere imajo silno imenitno pravico: če jo jim je dal Bog ali vrug, tega jaz res ne vem, a jasno je, da jo imajo; pravico namreč, da že tu na zemlji človeka sodijo, ali ima priti v nebesa ali peklo in tako napravljajo Bogu že nekaj „prejudic“. A prekesno je gasiti, kadar je hiša že zgorela. Prej bi bil mislil, da bom še kdaj kuhane rake jedel ali kislo vino pil, nego da bi mogel s svojim opisovanjem koga žaliti, a vendar — razkačil sem jih, vrle Lušane. Toda „nikdo ni prorok v svoji deželi“.

Jezé se mi starčki, ker sem malo preodkrito in prerazustno govoril o njih. „Za pustne burke, mrmrajo, bile bi morda še take le čenče za silo. A sedaj, br, vse preneumno“. Vidite, človek res ne ve, ali bi se smejal ali togotil. Da bi človek pustne dni, ko se vsaka božja stvarca, če ni bolna na telesu ali na mošnjiči, v dobri družini gosti in raduje, da bi človek tiste vesele dni sam doma čepel in pero grizel! Ščurek jih pobodi za tako grešno natolcevanje!

A možje, možje godrnajo, zakaj nesem rajši pisal o njih upravičenih željah in pritožbah. Zakaj na primer ne smejo, kakor so smeli njih dedje in pradedje, v svojem gozdu sekati svojega lesa, kadar se jim zazdi; ali zakaj ne smejo svojega sadja na svojem svetu pri svojem ognju v svojem kotlu prekuhati v svoje žganje, nego jih tisti nepridipravi finančarji zalezujejo in kaznujejo. To je res, jeli, kakor bi človek imel doma v kleti svoje vino, a ga ne bi smel piti; človek bi kar pipo odprl in ga izlil, da bi mu vsaj izkušnje ne bi delalo. Ali kaj se hoče, ko mi ta pametna misel ni hotela priti o pravem trenutku v glavo! Storjeno je storjeno.

A vse huje je še, da sem tudi vrla dekleta spravil v vrlo voljo. In proti njim sem se res

trdo pregrešil. Pozabil sem namreč povedati, kako so lepe. Ne bodi mi Bog nemilosten na sodnji dan zavoljo tega! Da lepe so, lepe kakor — a ni je nikakešne poštene primere več, katere bi ti preteti pesniki ne bili že premleli in oglodali do kosti. Zato ne morem drugače, nego da rečem, da so Lušanke zale, strašno zale. Upajmo, da mi s tem oprosté zakrivljeni zločin.

A zabavljalo mi ljudje le bolj za hrbtnom. V lice so mi prijaznejši. Res je, da mi tudi v lice govore, da se jim nekako hoče zdeti, da bi se bilo to ali ono dalo zapisati malo bolje, a govoré mi vse rahleje in skromneje. Tončkov Urbanček na primer je prišel óno nedeljo in je potožil, čemu sem razznanil óno stvar, da je namreč on ujel tisto četrt žabjega kraka, kar se je, če se je sploh kdaj, godilo že toliko davno, da že sam več ne pomni tega. Rajši bi bil razjavil, kako dobro blago on prodaje okoli ljudem, govoril mi je. Hm, prav rad bi mu ugodil in ustregel, a jaz nemam v takih stvareh nič kaj veljavne sodbe. Zato bi zaprosil Vas, da bi spregovorili pri svojih znancih in prijateljih zanj dobro besedo, ker mož je res pošten in vse časti vreden.

Nekateri Lušanje, kateri so zastoj čakali, da bi tudi o sebi kaj brali v mojih pismih — kako

primanjkljaja se bode leta 1389 pobirala 10%, priklada na celo predpisano vsoto vseh direktnih davkov, torej zlasti od rednega davka z vsemi državnimi prikladami vred pri zemljiškem davku, pri hišni najemarini in hišno-razrednem davku, pri pridobitini in dohodarini po vsej deželi. Nedostatek v znesku 118.100 gld., kateri se potem še pokaže, pokrije se naj iz deželne zaklada. 3. Deželnemu odboru se naroča, pridobiti sklepu pod točko 2. Najvišje potrjenje. 4. V podrubrikah „Potrebščina“ se dovoljuje c. kr. deželnemu šolskemu svetu revirement po dogovoru z deželnim odborom. 5. Dovoljuje se one potrebščine normalno-šolskega zaklada za leto 1888, katere so nastale vsled veljavnih naredeb deželne šolskega sveta in deželne odbora, pokriti iz blagajničnih zastankov leta 1888.

Prične se glavni razgovor, pri katerem se prvi oglasi nemški poslanec vitez Gutmansthal. Poprijeti, pravi, je moral besedo, da pove isto, kar škoduje ljudskemu šolstvu na Kranjskem, naglašati, kako se nazaj potiska nemški jezik v kranjski deželi povsod, kajti to se že spoznava v tej dvorani in po vsej deželi. Nemški jezik se kar po načrtu izbaciva iz vseh šol in naj se le pregleda, kar je o tej zadevi storil deželni zbor, potem bode se uvidelo, da gre izbacivanje nemškega jezika korak za korakom. Ko je bila sedanja nemška manjšina še večina v tem deželnem zboru, tedaj, pravi Gutmansthal, da je vladala pravica, največja nepristranost proti vsaki narodnosti v deželi in skrbelo se je le za večji prospek nemškega kot kulturnega jezika. Odkar je prevladala narodna slovenska večina v kranjskem deželnem zboru, od tistega dne ruši se od leta do leta, od meseca do meseca, da, od dne do dne veljavnost in učenje nemškega jezika po vseh šolah v deželi, od prve do zadnje, in upravičeno lahko trdijo voditelji nasprotne (narodne) stranke o zadevi izbacivanja nemškega jezika, ne le v njih časnikařtvu, nego tudi po faktičnih merodajnih sklepih: „Nulla dies sine linea“. Da, ni preteklo dan, da bi se nemški jezik ne bil zalil (Velik smeh), na tla podrl in poteptal (Glasno oporekanje). Celo vladni krogi, žal, tako postopanje podpirajo in naglašajo, da nemškega jezika pouk je popolnoma nepotreben. (Klici: Ni res!) V kmetijski šoli na Grmu nemški jezik ni niti učni predmet, nič se neče slišati o nemštvu na tej šoli in vendar donajajo ne le Nemci iz dežele kranjske, nego celo iz vse države k tej šoli, katera ima podporo iz deželne in državne zaklada. Nemškemu pouku prirezujejo se zmirom bolj in bolj tla, potiska se na otok, s katerega ga ima poplaviti slovansko morje. (Klici mej nemškimi poslanci: Tako je!) Poslanec Gutmansthal, končujoč svoj govor, reče (s povzdignjenim glasom): Naša stranka ne more takih odnošajev samo obžalovati, ampak mora odločno oporekati, da jih c. kr. vlada trpi, kajti bližnji časi bodo dokazali, koliko bode škodovalo tako slovenjenje vseh šol, ako se bode delovalo s takim načinom naprej v ljudskih, srednjih in strokovnih šolah. Manjšina takega postopanja nikdar odobravala ne bode, vsa odgovornost, kar se bode po tem uravnanju šol doseglo, naj sloni na ramah narodne večine, ona bode odgovorna za vse to. (Klici: Radi prevzamemo!)

bi človek mogel opisati vse vaščane take velike in imenitne vasi? — ogovarjali so me, da bi tudi nje orisal in ohvalil. A drugi, porednejši, hoteli so me podkupiti, da bi njih sosede grdil in blatil; da je na primer Bregáč tak ubožen kmet, da ima žita samo, dokler mlati, a Črevljar, da ga kupi samo za seme in za domače potrebe, za drugo ga pridela sam na domu. Ali da bi oblebetal, kaka nezgoda se je pripetila Robúčevemu Janezku: Stavil je namreč s tovarišem, da mu bode Dragotinova Lenka dala malega kruhka. A ona je to še o pravem času zvedela. On jej pride po noči pod okno, in res, ona se mu oglasi in mu tudi dá nekaj zavitega. Kaj bi bilo družega nego mali kruhek! Zato Janezek ves vesel hiti v krčmo, da bi se pobahal tam zbranim fantom in stavo naglo zapil. A ko odviije zavoj, pokaže se v papir zavito — zmrzlo blato. Na take načine hočejo, da bi jaz drugim zabavljal; a to bi ne bi bilo prav nič moški, je-li, in zato Vam o vsem tem nečem ziniti ni besedice.

Toda nekaj družega je, kar tudi mene jezi, namreč, da nas bi sedaj naši okoličanje prav radi zasmehovali, ko so brali moja pisma. Zlasti Ločana Petaka menda zelo srbi jezik. Treba bi bilo malo pretipati in pregledati jim srce in obisti, da vidimo,

Deželni predsednik baron Winkler odvrne, da se mu zdi takoj umestno, odgovarjati na predbacivanja predgovornikova. Vitez Gutmansthal je rekel, da se pouk nemškega jezika sistematično potiska iz raznih šol. Ta neutemeljena trditev mora se z vso odločnostjo zanikati, kajti Nemcem ni se godila ni najmanjša krivica, nikjer neso se Nemci rinili nazaj iz šol in povsod, kjer stanujejo Nemci, imajo tudi svoje nemške šole, tako v Kočevji in v Belipeči. A ne samo v zgolj nemških šolah, nemški jezik poučuje se tudi v slovenskih ljudskih šolah, je na tro- in čveterorazrednih šolah obligaten, na drugih ljudskih šolah, ako se oglasi za pouk le 10 otrok, neobligaten in učitelji so po navodih višjih šolskih oblastev zavezani, da pouk v nemškem jeziku proti nagradi dele. Tu se pač ne more govoriti ali celo trditi, da je nemški jezik povsod izrinjen, tako rekoč poteptan, a c. kr. vlada mora skrbeti za to, da se pri pouku nikjer ne dela sila, kajti potem bi vrhovna šolska oblast v deželi došla na nepostavno stališče in brezdvomno bi bila višja državna oblastva, ki so v to poklicana, opravičeno grajala tako postopanje najvišjih deželnih učilnih uradov. (Dobro! Dobro!)

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. oktobra.

Gališki poljski listi hudo napadajo rusinske poslance, ker so izdali nek oklic na narod, v katerem nazivljajo Poljake tujce. Posebno hudo zamerijo deželnemu odborniku Brezinskemu, ki je tudi podpisal dotični oklic. Kakor se govori, bode večina deželne zbornice zaradi tega oklica odtegnila vse podpore rusinskim društvom.

Vnanje države.

Metropolit Teodozij je sklical na zahtevanje **srbske** vlade komisijo, ki se posvetuje, kako bi se poostiril disciplinarni red za duhovščino. Hoče se zlasti preprečiti udeleževanje duhovščine pri političnih agitacijah. Vlada in kralj vidita v nižji duhovščini najnevarnejšega sovražnika svojega in bi zaradi tega rada kako omejila njen upliv na politiko.

Turška oblastva si ne upajo ničesar storiti proti Miriditom; če tudi se slednji za njih naredbe nič ne brigajo. Sicer jo pa v Albaniji sedaj še dokaj mirno, če tudi razpori mej raznimi narodnostmi neso poravnani.

Odnosaji mej **Italijo** in **Francijo** nikakor neso posebno prijateljski. Zadnje dni se je bila raznesla vest, da hočejo Francozi si osvojiti Tunis in to je dalo povod hudim napadom proti Franciji po italijanskih vladnih listih. Tako piše „Riforma“, da tega evropske vlasti ne morejo dopustiti, kajti mej tuniškim vladarstvom in evropskimi vlastmi so se bile sklenile razne pogodbe zastran trgovine in šol, ki se pa neso razveljavile s pogodbo, katero je sklenila Francija z bejem glede protektorata, „Tribuna“ pa piše, da Italija ni več to kar je bila leta 1881. Pridobila si je zaveznikov, ter bode že znala preprečiti, da se protektorat ne premeni v anekcijo. Sicer se pa mora tudi pomisliti, da je v Tunisu 15000 Italijanov in le 3000 Francozov, če ne štejem vojakov. Res so Francozi največ kapitalisti, Italijani pa delavci, a vendar je to precejšnja razlika. Italijani imajo v Tunisu bolnice, šole in društva pod neposrednim nadzorstvom italijanskih oblastev.

General Boulanger hoče izdati manifest na narod v 10 milijonov izvodih baš isti dan, ko se snideta **francoski** zbornici. Tako poročajo repu-

kakšni so prav za prav oni. Smejal bi se še marsi kdo, smejal in nagajal.

Ko sem vse to še jedenkrat prav dobro premislil in preudaril, hotel sem že razznaniti, da je gola laž in grdo obrekovanje vse tisto, kar kate-remu Lušanu ni po volji. A to je vendar malo nerodno, da bi človek sam sebe na laž stavil. Kdo bi mi potlej še kaj verjel? Zato sem se raji oprijel druge poti, kakor nekako svetuje prav pameten mož, če prav je menda Nemec:

„Und hast du geschrieben, so trag' es
Den ragenden Felsen vor:
Die Felsen stehen geduldig,
Denn Felsen haben kein Ohr!“

Tudi to ima sicer svoje sitnosti, a če je sveti Anton ribam pridigoval, zakaj ne bi jaz skalam pisal in pel? Če me to napravi preveč trudnega in zmolklega, oglasim se morda kdaj. A sedaj se Vam ljubeznivo priporoča žalostni Vaš

Mu hoder.

P. S. Ker že vsako pošteno pismo mora imeti nekak postscriptum ali pripis, treba ga že tudi mojim pismom. Bodi Vam torej še povedano, da raki tudi pri nas hodijo nazaj.

bličanski listi. Časopisi, ki zanj pišejo, pa to zani-kavajo. Sicer se pa še sedaj nič gotovega ne ve, kje on biva. Ko se zbornici snideta, se bode že prikazal.

Nemški oficijozni listi so strašno razserjeni, da se je objavil del dnevnika cesarja Friderika. Pri tej priliki celo črné pokojnega vladarja. Tako piše „Post“, da je bil cesarjevič Friderik 1870. l. jedna največjih ovir zjedenja Nemčije in osnove cesarstva. Res čuditi se moramo, da si Bismarckovi organi upajo tako napadati bivšega vladarja. Pa saj se še vsakdo spominja, kako nesramno so pisali ti listi, ko je še živel cesar Friderik in se je govorilo, da odstopi Bismarck. Več vladnih listov je državno pravdnitvo hotelo tožiti zaradi razžaljenja velečastva, a vsa stvar se je potlačila, ko je umrl cesar. — Volitve za pruski deželni zbor bodo dne 6. novembra. Volilna agitacija je že precej živahna. V Berlinu so se že konservativci in narodni liberalci sporazumeli, da postavijo skupne kandidate, v Kraljevci bodo pa narodni liberalci in naprednjaki postavili skupne kandidate. Kakor se kaže, se zveza mej narodnimi liberalci in konservativci začenja malo rušiti. Prvi se v nekaterih krajih približujejo svobodomiselnim stranki.

Suakimu preti od **Sudancev** precejšnja nevarnost. Če posadka o pravem času ne dobi pomoči, morala se bode udati. Sudanci so okrog mesta si osvojili vse vodnjake in studence in sedaj prebivalci iz mesta nemajo kam hoditi po vodo. Jeden egiptski batalijon, jedna angleška in jedna italijanska ladija so že odrinili proti Suakimu posadki na pomoč.

Dopisi.

Od Celja 1. oktobra. [Izv. dop.] V Celjski razstavi prouzročili so v nedeljo zvečer v pokušalnici (Kosthalle) nemškutarji velik škandal. Slovenci so pri rujni kapljici Ljutomerca peli slov. pesmi. Po prvi pesni bilo je še vse mirno in tiho, proti koncu druge pesni zberejo se hipoma okolu slovenskih pevcev razni nemškutarji ter začnejo sikati, žvižgati in Slovencem surovo žugati. Znani dr. Žurbi, rodom Kranjec (doma nekje v Kamniškem političnem okraji) jeden naših najhujših nasprotnikov in sovražnikov, ki se pa zdaj ne podpi uje več „Žurbi“ nego „Schurbi“, stopi na mizo, pozvoni, in ko se hrup nekoliko poleže, izjavi: „Meine Herren, wir sind in Cilli, sie sehen die Majorität ist deutsch, ich bitte das „Slovenischsingen“ zu unterlassen, denn das Comite kann sie einfach nicht schütten.“ Na to so se čuli od Slovencev glasovi: „§ 19“. državnih osnovnih postav in glasni ugovori proti tej izjavi. Nemškutarji zagnali so strašen krik s sikanjem in žvižganjem. Mej njimi se je posebno robato obnašal nek mož, ki sliši baje na ime dr. Čebul. Razjarjenost mej Slovenci bila je velika radi tega nesramnega postopanja in to popolnoma opravičena, kajti, ako bi bil imel dr. Žurbi toliko takta in razumnosti, da bi bil rekel, naj se petje zaradi tega opusti, da se javni mir ne bo kalil in ako bi bil nasprotnike posvaril zarad njihovega sikanja, žvižganja in sicer nesposobnega obnašanja, uverjeni smo, da bi se ta škandal ne bil pripetil, dasiravno je popolnoma ne-umevno, zakaj da bi ravno Slovenci ne smeli pri razstavi slovenskih pesnij peti, kajti pele so se poprej ravno tam nemške in prejšnje dneve še celo italijanske pesni.

Nemškutarska nesramnost in surovost pa je dosegla svoj vrhunec, ko je neki Celjan (nekateri rečejo, da je bil to trgovec Walland) zakričal: „Was machen aber diese Pfaffen da, diese Pfaffen könnten aber auch schon nach Hause gehen!“ Na to so Slovenci zopet protestovali zoper tako surovost in neki nemškutar pozvoni v znamenje, da se bo neki odličen slovenski domoljub s kruto silo odstranil in ko je dotičnik odšel, se je zopet pozvonilo in naznani- nilo, da je že odšel. Ta prizor je dokaz skrajne razdivjanosti Celjskih nemškutarjev in nam se silijo v pero najostrejši izrazi obsodbe, katere si pa pridržimo za prihodnost.

Sicer pa bomo o Celjski razstavi in vseh dogodkih mej tem časom natanko in obširno poročali. Danes naj le svet zve, kakošni so naši Celjski nasprotniki.

Od Št. Jakoba ob Savi 1. oktobra. [Izv. dop.] Dne 23. septembra t. l. praznovali smo pri nas slavnost v proslavo 40letnega vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. Že prejšnji večer razlegalo se je slovesno streljanje in zvonjenje. V nedeljo ob 10. uri bila je slovesna peta sv. maša. Po cerkvenem opraviilu šli smo s šolsko mladino k lipi, katera se je v stalni spomin te slavnosti prejšnji dan zasadila. Tu so šolarji deklamovali in peli. Tudi c. kr. okr. glavar gosp. Janez Mahkot, kateri nas je s svojim obiskom počastil, govoril je prav ganljive besede starišem in otrokom. Razdelilo se

je potem mej učence in učenke 100 izvodov. „Naš cesar“ in mnogo štruc. — Popoldne po litanijah zbrali smo se zopet pri cesarski lipi. Tu je naš g. učitelj v jedrnatih besedah otrokom razlagal pomen današnje slavnosti. — Potem je bila ljudska veselica na „Petračevem“ vrtu z godbo, otroško igro, ter prosto zabavo. Šolska mladina pak bila je pogoščena s kruhom in vinom. —

Dolgo, dolgo vrsto let bode ta radosten dan otrokom in odraslim v spominu ostal. R. Z.

Domače stvari.

— (Cesaričinja nadvojvodinja Štefanija) peljala se je danes dopoldne z brzovlakom skozi Ljubljano vračajoč se s svojega potovanja po Dalmaciji. Na kolodvoru je bilo precej občinstva, katero je visoko gospo častljivo pozdravljalo, za kar je cesaričinja pri oknu salonskega voza stoječ prav prijazno odzdravljala. Visoka gospa izgleda, dasi je imela gotovo mnogo truda na potu, res cvetoče, kar je gotovo vse navzoče razveselilo.

— (Ne hodite v Celje!) Kakor se obširneje čita v današnjem dopisu „Od Celja“, je Celjski „mob“ v frakih in cilindrih nesramno žalil narodnjake, ki so bili tako nepredvidni ali nesrečni, da so obiskali tamošnjo regionalno razstavo. Kar svet stoji, se še ni čulo, da bi se na kateri koli razstavi žalili obiskovalci, žalostna ta slava je izključni monopol Celjskih nemškutarjev, pristen dokaz, da jih kultura še ni obizlala. V očigled takej neotesanosti je pač vsacega Slovenca sveta dolžnost, da si ta dogodek globoko utisne v srce, da se ogiblje razstave in vseh onih Celjskih mogotcev, ki so se preteklo nedeljo tako surovo obnašali. Ne hodite več k njim, ne pitajte nasprotnikov naših s svojim trdo prisluženim denarjem, temveč držite se načela „Svoji k svojim!“ Pustite razstavo v nemar in pridite rajši na razstavo, ki se bode čez nekoliko dni otvorila v Ljubljani, kjer bode gotovo najgostoljubnejše vsprejeti.

— (Osobne vesti.) Deželni glavar istrski, dr. Vidulich, je baje svojo ostavko umaknil. — G. Damijan Pavlič, vikar v Zagorji na Notranjskem, imenovan je župnikom v Kostanjevici na Dolenjskem. — G. L. Lotrič imenovan je upraviteljem župnije v Zlatem Polju.

— (Umrli) je preteklo nedeljo v Suhi pri Beljaku g. Fran Hudovernik, trgovec in posestnik v Radovljici, odlikovan z zlatim zaslužnim križem v 63. letu dobe svoje. Pogreb bode jutri dopoldne v Radovljici. V miru počivaj!

— (Slavnostni koncert.) „Slovensko učiteljsko društvo“ v Ljubljani priredi v drugi polovici t. m., najbrže dne 18. oktobra, s prijaznim sodelovanjem c. kr. vojaške godbe cesarsko slavnost, pri kateri nastopi, kakor se nam poroča, nad 100 izurjenih pevk in pevcev. Program je vseskozi izboren; vodstvo slavnostnega koncerta pa je drage volje prevzel g. prof. A. Nedvčd, čegar ime nam je že porok, da bode koncert popolen in uspeh vsestranski dovršen. Uverjeni smemo biti, da slovensko učiteljsko društvo ta večer sijajno dokaže, kaj zmore ob svojih močeh, kajti ravno mej učitelji nahajamo lepo število odličnih glasbenikov, in bilo bi vsemu stanu samo na čast, ko bi se oglasilo še mnogo novih gospodov in gospodičin. Nadrobneje poročamo o priliki, za danes še omenjamo, da je čisti dohodek tega koncerta namenjen učiteljskim udovam in sirotam; ravno zategadel in ker bode slavnost res lepa, pozivljemo torej že zdaj Ljubljansko občinstvo, naj se množestveno udeleži lepega, vrednega večera.

— („Učiteljski Tovariš“) ima v 19. številki nastopno vsebino: Kako naj šola goji in vzbuja pri otrocih ljubezen do domovine in udanost do presvetlega vladarja? (Govori Anica Pour.) — Domača živzgoja. — Knjiga Slovenska. — Dr. Ivan Anton Scopoli. (Spisal Fr. Kocbek. — Poročilo o pošiljateljstvu za „Prvo slovensko stalno učilsko razstavo Pedagoškega društva“ v Krškem. — Šolska letina. — Šolstvo na Kranjskem. — Dopisi. Pre mene pri učiteljstvu. — Razpis učiteljskih služeb.

— (Smrkavost konj) prikazala se je bila pri ulancih, došlih iz Celovca v Ljubljano. Proti tej bolezni ukrenili so se najostreji koraki. Oboleli konji so se pobili, ostali pa namestili v barakah zvonaj mesta, kjer so popolnoma osamljeni. Navzlic temu po smrkavosti še ni konec. Včeraj pobili so zopet troje konj, mej njimi konja ritmajstra samega, kateri ima pri tem par tisoč škode.

— (Od Velike Nedelje) piše se nam dne 30. septembra: Soproga znanega tukajšnjega rodo-

ljuba Davorina Petka gospa Margareta Petek je po dolgi bolezni za sušico v torek, to je 25. t. m., umrla. Bodi jej blag spomin!

— (Nezgoda.) Preteklo nedeljo ustrelil je 18letni kmetski fant pri sv. Katarini s puško. Ker je bila puška stara in menda premočno nabita, si je strel zadaj iskal izhoda in pognal „piston“ v strelevo čelo, kjer je obtičal. Nevarno ranjenega fanta pripeljali so v bolnico Ljubljansko.

— (Odbor telovadno-gasilnega društva „Savinjski Sokol“) razpošilja nastopno vabilo: „Sokol!“ Dne 7. oktobra 1888 popoldne ob 3. uri bode na kegljišči Lipoldove gostilne v Mozirji naš izvanredni občni zbor, za koji velja ta-le spored: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja se prečita. 2. Konečno sklepanje o prestrojitvi društva v „telovadno-gasilno društvo“, a) volitev načelnika in voditeljev gasilnega oddelka; b) dogovor zaradi gasilnega orodja in pridobitve sredstev, poročevalec Ivan Gabršek; c) dogovor službenega reda. Spremenjena pravila je vlada potrdila. Treba je torej nujno, da društvo pokaže svojo sposobnost tudi kot ognjegasnno društvo. Častna naloga je, da vsak družstvenik dojde k temu zboru in pri pomore s svojim posvetovalnim glasom do uspešnih sklepov. Izvršujočim članom naročeno je, da pridejo k zboru v polni društveni obleki. Da se pridobi zagotovilo, kateri člani so voljni za društvo uztrajno delovati, konstatoval bode odbor pred zborovanjem, kateri člani so došli in kateri so opravičeno ali neopravičeno izostali. Na zdravje!

— („Narodna Čitaonica“ v Karlovcu) praznovala bode dne 18. novembra petdesetletnico obstanka svojega. V ta namen priredila se bode cela vrsta svečanostij.

— (Vabilo k svečanosti) v spomin štiridesetletnega vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I., katero priredi mestna občina v družbi z farnim uradom, prostovoljna požarna bramba in bralnim društvom v nedeljo 7. vinotoka v Višnjigori. Spored: 1. Ob 1/2 10. dopoldne zbirajo se društva pred mestno hišo in odrinejo s šolsko mladino in godbo k slovesni sv. maši. 2. Ob 10. uri slovesna sv. maša v župni cerkvi z cesarsko in zahvalno pesnijo k sklepu. Po maši gredo zopet vsa društva v mesto nazaj in šolska mladina v okrašeno šolo. 4. Ob 1/2 12. pogoščanje šolske mladine in razdelitev spominskih knjig ter podob. 5. Ob 1/2 1. uri banket v gostilni g. M. Graul (kdor se želi banketa udeležiti, oglasi se naj do 5. vinotoka pri odboru ali županstvu, kuvert stane 1 gld. 30 kr. 6. Ob 3. popoldne saditev cesarske lipe sredi trga. Po zgotovljenji tega zapoje moški zbor D. Jenkovo „Molitev“. 8. Slavnostni govor, govori iz posebne prijaznosti c. kr. profesor, državni in deželni poslanec gospod F. Šuklje. 9. Po govoru cesarska pesen. 10. Ljudska veselica na trgu, pri katerem poje domači zbor in svira preskrbljena godba. 11. Ob 1/2 7. se zbirajo vsa društva pri graščini kneza Turjaškega, od koder odrinejo z zgodbo in baklado v mesto. 12. Ob 7. uri slavnostna razsvetljava, kresovi po hribih, streljanje in umetalni ogenj. 13. Mej tem napravi moški zbor in godba serenado gospodu državnemu in deželnemu poslancu prof. F. Šukljeju. 14. Po serenadi prosta zabava deloma v zgornjih prostorih gostilne pri mesarji, deloma v gostilni gospé Graul. Slavnost vrši se pri vsakem vremenu, pri nestanovitnem v podločenih prostorih. Ne mnogobrojno udeležbo uljudno vabi

slavnostni odbor.

— (Vabilo k slavnosti) katero priredi občina in fara Selška združena s bralnim društvom in krajnim šolskim svetom v proslavo 40 letnega vladanja Njegovega Velečastva presvetl. Frana Josipa I. v nedeljo dne 7. oktobra 1888 leta v Selcih. Vspored: 1. V soboto dne 6. oktobra na predvečer: Zažiganje kresov na raznih krajih zvonjenje in streljanje s topiči. 2. V nedeljo dne 7. oktobra ob 9. uri vsprejem došlih gostov, ob 10. uri slovesna sv. maša s zahvalno pesnijo. Po sv. maši zbere se šolska mladina v šoli, kjer bo primeren govor — mej šolarje se bodo razdelile slavn. knjižice — potem pogoščanje šolske mladine. 3. Popoldne banket. 4. Popoldne po službi božji usajenje slavn. lipe, pri kateri bo slavnostni govor. Potem veselica z javno tombolo na določenem slavnostnem prestoru (pri ugodnem vremenu na prostem). Pri vsi slavnosti sodeluje iz prijaznosti slavno pevsko društvo „Odmev“ iz Kroke pod vodstvom g. M. Kovšee. 5. Zvečer razsvetljava vasi in umetalni ogenj, potem prosta zabava.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 1. oktobra. Car, carica, prostolonaslednik in veliki knez Jurij dospeli včeraj v Vladikavkaz.

Monakovo 2. oktobra. Na nadžupanov pozdrav odgovoril cesar, da ga veseli videti glavno mesto dežele, ki je v nemške države zgodovini imelo tako važno ulogo. Upa, da bode imel dovolj moči, da bode v svojega deda duhu vodil države usodo.

Miskolicz 2. oktobra. Prinz Waleski odposlal povodom ogledovanja husarskega polka, nosečega njegovo ime, na cesarja telegram, v katerem se še jedenkrat zahvaljuje, da je bil imenovan polkovnikom imajteljem. Cesar odgovoril, da ga veseli, da je s polkom zadovoljen in da se je polk skazal vrednega imena, katero ima čast nositi.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (31—13)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—226)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

1. oktobra:

Pri Slonu: Kapello iz Trsta. — Western iz Angleskega. — Ivas iz Inomosta. — Roth iz Judenburga. — Hoffman z Reke. — Domladis iz Ribnice. — Stojanovič iz Pančove.

Pri Matiji: Kleckner z Dunaja. — Terdina iz Celovca. — Töpl z Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Cappellar iz Gemona.

Pri južnem kolodvoru: Fichtenau iz Gradca. — Hutter iz Bleda. — Sterman iz Maribora.

Umrli so v Ljubljani:

28. septembra: Katarina Pleško, tiskarjeva žena, 63 let, Krakovski: nasip št. 24, za katarom v črevih. — Matija Zagorec, posestnik, 73 let, Kurja vas št. 5, za vodenico s srčno hibo. — Fran Orešek, trgovec sin, 5 1/2 leta, Sv. Petra cesta št. 46, za vnetjem ledic.

29. septembra: Jakob Muzlovič, hišnega posestnika sin, 2 mes., Hradskega vas št. 13, za božjastjo. — Marijana Kopač, delavčeva hči, 7 let, Poljanska cesta št. 18, za škrlatico.

30. septembra: Anton Treo, hišni posestnik, 83 let, Marije Terezije cesta št. 12, za mrtodom.

2. oktobra: Marija Trtnik, mestna uboga, 37 let, Karlovska cesta št. 7, Hoemoptae.

V deželnej bolnici:

27. septembra: Josip Smrekar, gostač, 64 let, za tuberkulozo. — Ivan Rupert, delavec, 60 let, za plevritičnim eksudatom.

30. septembra: Marija Lampič, gostija, 63 let, (Poljanska cesta št. 42), za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. okt.	7. zjutraj	727.8 mm.	12.8°C	sl. vzh.	obl.	4.60 mm.
	2. popol.	729.6 mm.	12.4°C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	730.3 mm.	10.8°C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 12.0°, za 1.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 2. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.20	81.20
Srebrna renta	81.80	82.05
Zlata renta	110.20	109.80
5% marčna renta	97.35	97.50
Akcije narodne banke	872.00	871.00
Kreditne akcije	311.00	309.80
London	121.50	121.90
Srebro	—	—
Napol.	9.53	9.59 1/2
C. kr. cekini	5.71	5.76
Nemške marke	59.45	59.57
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	100	—
Ogerska papirna renta 5%	90	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	60
Kreditne srečke	100 gld.	182
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	50

Trgovski učenec,

12—14 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen, vsprejme se takoj pri Alojziji Pogačnik-u v Cerknici na Notranjskem. (649—1)

SUBSKRIPCIIJA

na

kraljeve srbske državne srečke iz l. 1888.,

izdane na podlagi zakona dne 20. aprila 1888
2. maja
z namenom, da se dobi denar za odkup tobačnega monopola in njega obrat,
zavarovane na tobačni monopol.

PROSPEKT.

Z zakonom z dne 20. aprila (2. maja) 1888 je skupščina pooblastila srbsko vlado, da najame javno posojilo, dobavo potrebnih sredstev za odkup tobačnega monopola in njega obrat in se zavaruje to posojilo na tobačni monopol. — Izvrševanje ta zakon, izdala je kraljeva srbska vlada premijsko posojilo v nominalni vrednosti deset milijonov dinarjev (frankov) v zlatu, razdeljeno v milijon premijskih obligacij po 10 dinarjev (frankov) v zlatu, v 10.000 serijah po 100 števil. — Po pridejanem žrebalnem in poplačevalnem načrtu bode vsako leto trikrat žrebanje za dobitke, h kateri pa tri žrebanja za poplačevanje. — Pri žrebanju dobitkov izžrebali se bodo glavni dobitki po 300.000, 250.000, 200.000, 150.000, 100.000, 75.000 dinarjev (frankov) v zlatu itd. ter mnogobrojno stranskih dobitkov. — Po poplačevalnih žrebanjih poplačali se bodo v 65 letih vse titres, in sicer v znesku, znašajočem najmanj 12 1/2 dinarjev (frankov) v zlatu in polagoma rastočem do 40 dinarjev (frankov) v zlatu. — Vsaka srečka ima premijski kupon. Pri na amortizaciji izžrebanih srečkah z najmanjšim zneskom 12 1/2—40 dinarjev (frankov) v zlatu vrne se premijski kupon poplačane srečke in lastnik njegov igra še pri daljšem žrebanju dobitkov. — Na drugi strani se pri žrebanju dobitkov odkupijo le premijski kuponi dotičnih srečk; srečka pa ostane še nadalje tako dolgo lastnina onega, ki jo ima, da se izžreba na amortizacijo in posebej poplaca z najmanjšim zneskom od 12 1/2—40 dinarjev (frankov) v zlatu. — Prvo žrebanje bode dne 2. januarja 1889 st. st. — Da zagotovi svojo plačevalno dolžnost glede vseh po načrtih zapalnih premijskih in poplačevalnih dolžnostij, je kraljeva srbska vlada v zmislu in po določbah gori omenjenega zakona z dne 20. aprila (2. maja) 1888 zastavila dohodke iz tobačnega monopola in zaukazala dne 25. junija (7. julija) 1888 ustanovljenju blagajni za tobačno posojilo, da odpošlje potrebne zneske naravnost izplačevalnici. — Premije se bodo izplačevale in poplačevale srečke v Belem gradu, Niši, Pirotu, Semendriji, na Dunaji, v Budimpešti in v drugih krajih v inozemstvu pri zavodih, katere zaznamuje blagajna v sporazumljeni z vlado 4 tedne po žrebanju. — Lastnik srečke si sam lahko izbere, pri kateri izplačevalnici se mu srečka izplača. — Žrebanja se vrše določene dneve v Belem gradu v prostorih kraljevega srbskega finančnega ministerstva v prisotnosti odposlancev vlade in blagajne tobačnega posojila. — Izplačevanje premij in amortizacijskih zneskov je prosto vsacih pristojbin in drugih davkov in se izvrši brez vsacih utrglajev.

BELI GRAD, v septembru 1888.

Kraljeva srbska vlada.

Finančni minister: M. Rakitch m. p.

Dunajsko bančno društvo predpolaga v javno subskripcijo sledečih 1.000.000 komadov kralj. srbskih državnih srečk iz leta 1888., ki se razpočavajo po gorenjem prospektu,

v petek dne 5. oktobra 1888 in v soboto dne 6. oktobra 1888

pod sledečimi pogoji in v navadnih uradnih urah.

1. Subskripcijska cena je določena za Avstro-Ogersko na gld. 6.50 (šest goldinarjev 50 kr.) avstr. velj.

2. Pri subskripciji se položi za vsako naročeno srečko gld. 2.50 (dva goldinarja 50 kr.) avstr. velj. v gotovini, kateri se vzamejo v račun, kadar se prevzamejo na oglasila pripadajoče srečke.

3. Subskripcija vrši se:

Na Dunaji: pri Dunajskem bančnem društvu, L. Herrengasse 8.

Na Dunaji: pri Menjalnični delniški družbi „Mercur“, L. Wellzeile 10.

V Belem gradu: pri Srbske kreditne banki.

Nadalje:

V Brnu: pri Moravске eskomptnej banki.

V Mariensbule 3.

V Budimpešti: pri Peštanskej ogerskej trgovske banki.

V Celovci: pri gospodu Jan. Suppan,

V Cernovicah: pri Bukovinskem zemljiško-kreditnem zavodu.

V Cernovicah: pri Filijali c. kr. priv. gališke delniške hipotečne banke.

V Gradet: pri gospodu A. Neuhold.

V Inomostu: pri gospodih Payr & Sonvico.

V Kološi: pri Kološki kreditni banki in posojilnici.

V Krakovem: pri Filijali c. kr. priv. gališke delniške hipotečne banke.

V Krakovem: pri gospodu Albert Mendelsburg.

V Levovu: pri c. kr. priv. gališki delniški hipotečni banki.

V Levovu: pri gospodih Sokal & Lilien.

V Linei: pri Banki za Gorenjo Avstrijo in Solno-graško.

V Ljubljani: pri gospodu J. C. Mayer.

V Novem Sadu: pri gospodu Josip Kleintsek.

V Olomuci: pri gospodu W. C. Hirsch.

V Požunu: pri gospodu Teodor Edl.

V Pragi: pri Češkej eskomptnej banki in njenih filijah.

lah v Ustji, Češki lipi, Budejevicah, Karlovih varih Litomericah, Plznu, Toplicah, Trutnovu in Warnsdorfu.

V Pragi: pri Češki Unionbanki in njenih filijalah v Liberci in Gablonci.

V Pragi: pri Živnostenská banka pro Čechi a Moravu v Praze in njenih filijalah v Brnu, Plznu in Benešovu.

Na Reki: pri Banka Fiumana.

Na Reki: pri gospodu Leopoldu Windsbach.

V Solnogradu: pri gospodu Karol Spangler.

V Szegedinu: pri Szegedinski trgovski in obrtni banki.

V Tarnopolu: pri Filijali c. kr. priv. gališke delniške hipotečne banke.

V Tridentu: pri gospodih bratih Kargruber.

V Trstu: pri Filijali Anglo-Avstrijske banke.

V Zagrebu: pri Hrvatskej eskomptnej banki.

menjalnicah, v večjih krajih avstro-ogerske države v nabirnicah, za to nalašč pooblaščenih, in tudi v znamenitejših mestih srbske kraljevine.

4. Razpečevalnica si pridržuje pravico, da sme zmanjšati kakor se jej zdi vsako subskripcijo.

5. Prideljeni komadi dobé se od 15. do ustevali 25. oktobra t. l. pri spečevalnici, pri kateri se je zanje oglasiti.

6. Subskripcijska oglasila vrše se na nalašč za to odločenih formularih, katere dajo razpečevalnice zastopj. Vsak subskribent dobi proti oddaji tega oglasila in naplačilu v točki 2 omenjenih gld. 2.50 avstr. velj. za vsak komad potrjeno, napravljeno od dotične razpečevalnice, pri kateri po dovršeni razdelitvi do 25. oktobra proti doplačilu ostalega zneska dobé subskribenti efektivne srečke.

DUNAJ, v septembru 1888.

Dunajsko bančno društvo.

Premijsko posojilo kraljeve srbske vlade

za deset milijonov frankov (dinarjev) v zlatu, razdeljeno v jeden milijon premijskih obligacij po 10 frankov (dinarjev) (deset tisoč serij po sto števil),
izdano na podlagi zakona z dne 20. aprila (2. maja) 1888.

Načrt žrebanja.

2. januarja. 1889.	1. maja. 1889.	1. septembra. 1889.	2. januarja. 1893-95.	1. maja. 1893-95.	1. septembra. 1893-95.	2. januarja. 1919-28.	1. maja. 1919-28.	1. septembra. 1919-28.
1 100.000	1 200.000	1 100.000	1 100.000	1 40.000	1 75.000	1 100.000	1 20.000	1 75.000
1 10.000	1 5.000	1 5.000	1 1.000	1 1.000	1 1.000	1 2.000	1 1.000	1 2.000
10 a 500 5.000	5 a 500 2.500	5 a 500 2.500	1 a 500 500	1 a 500 500	1 a 500 500	2 a 500 1.000	2 a 500 1.000	2 a 500 1.000
20 a 100 2.000	10 a 100 1.000	10 a 100 1.000	5 a 100 500	5 a 100 500	5 a 100 500	10 a 100 1.000	10 a 100 1.000	10 a 100 1.000
100 a 50 5.000	10 a 50 500	10 a 50 500	20 a 50 1.000	20 a 50 1.000	20 a 50 1.000	20 a 50 1.000	20 a 50 500	20 a 50 1.000
132 122.000	28 211.000	28 111.000	28 103.000	28 43.000	28 78.000	34 105.000	24 23.500	34 80.000
1890.	1890.	1890.	1896-98.	1896-98.	1896-98.	1929-33.	1929-33.	1929-33.
1 100.000	1 300.000	1 100.000	1 100.000	1 30.000	1 75.000	1 100.000	1 15.000	1 75.000
1 10.000	1 5.000	1 5.000	1 1.000	1 1.000	1 1.000	1 2.500	1 1.000	1 2.000
10 a 500 5.000	5 a 500 2.500	5 a 500 2.500	1 a 500 500	1 a 500 500	1 a 500 500	2 a 500 1.000	2 a 500 1.000	2 a 500 1.000
20 a 100 2.000	10 a 100 1.000	10 a 100 1.000	5 a 100 500	5 a 100 500	5 a 100 500	15 a 100 1.500	10 a 100 1.000	10 a 100 1.000
100 a 50 5.000	10 a 50 500	10 a 50 500	20 a 50 1.000	20 a 50 1.000	20 a 50 1.000	10 a 50 500	10 a 50 500	20 a 50 1.000
132 122.000	28 311.000	28 111.000	28 103.000	28 33.000	28 78.000	29 105.500	24 18.500	34 80.000
1891.	1891.	1891.	1899-1908.	1899-1908.	1899-1908.	1934-53.	1934-53.	1934-53.
1 100.000	1 250.000	1 100.000	1 100.000	1 25.000	1 75.000	1 100.000	1 15.000	1 75.000
1 1.000	1 1.000	1 1.000	1 1.000	1 1.000	1 2.000	1 2.500	1 1.000	1 2.000
1 a 500 500	1 a 500 500	1 a 500 500	2 a 500 1.000	2 a 500 250	2 a 500 1.000	2 a 500 1.000	2 a 500 500	2 a 500 1.000
5 a 100 500	5 a 100 500	5 a 100 500	10 a 100 1.000	5 a 100 500	10 a 100 1.000	15 a 100 1.500	10 a 100 1.000	10 a 100 1.000
20 a 50 1.000	20 a 50 1.000	20 a 50 1.000	15 a 50 750	15 a 50 750	20 a 50 1.000	10 a 50 500	10 a 50 500	20 a 50 1.000
28 103.000	28 253.000	28 103.000	28 102.750	22 26.500	34 80.000	29 105.500	23 18.000	34 80.000
1892.	1892.	1892.	1909-18.	1909-18.	1909-18.			
1 100.000	1 150.000	1 75.000	1 100.000	1 20.000	1 75.000			
1 1.000	1 1.000	1 1.000	1 1.000	1 1.000	1 2.000			
1 a 500 500	1 a 500 500	1 a 500 500	2 a 500 1.000	1 a 250 250	2 a 500 1.000			
5 a 100 500	5 a 100 500	5 a 100 500	10 a 100 1.000	5 a 100 500	10 a 100 1.000			
20 a 50 1.000	20 a 50 1.000	20 a 50 1.000	15 a 50 750	15 a 50 750	20 a 50 1.000			
28 103.000	28 153.000	28 78.000	28 102.750	22 21.500	34 80.000			

Načrt poplačevanja.

	2. januarja	1. maja	1. septembra		2. januarja	1. maja	1. septembra		2. januarja	1. maja	1. septembra
	Srečk a frank.	Srečk a frank.	Srečk a frank.		Srečk a frank.	Srečk a frank.	Srečk a frank.		Srečk a frank.	Srečk a frank.	Srečk a frank.
1889-1898	1.200	12.50	1.200	12.50	1.200	12.50	1.200	12.50	1947	8.000	25.—
1899-1908	1.500	13.—	1.500	13.—	1.500	13.—	1.500	13.—	1948	9.000	26.—
1909-1918	2.000	13.50	2.000	13.50	2.000	13.50	2.000	13.50	1949	10.000	28.—
1919-1920	3.000	14.—	3.000	14.—	3.000	14.—	3.000	14.—	1950	15.000	30.—
1921-1922	4.000	15.—	4.000	15.—	4.000	15.—	4.000	15.—	1951	20.000	33.—
1923-1924	5.000	16.—	5.000	16.—	5.000	16.—	5.000	16.—	1952	22.000	35.—
1925-1926	6.000	17.—	6.000	17.—	6.000	17.—	6.000	17.—	1953	25.000	37.—
1927-1928	7.000	18.—	7.000	18.—	7.000	18.—	7.000	18.—			
1929-1938	7.000	19.—	7.000	19.—	7.000	19.—	7.000	19.—			
1934-1938	7.000	20.—	7.000	20.—	7.000	20.—	7.000	20.—			
1939-1943	7.000	21.—	7.000	21.—	7.000	21.—	7.000	21.—			
1944	7.000	22.—	7.000	22.—	7.000	22.—	7.000	22.—			
1945	7.000	23.—	7.000	23.—	7.000	23.—	7.000	23.—			
1946	8.000	24.—	8.000	24.—	8.000	24.—	8.000	24.—			